

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 06-04-2015

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/2190/06-04-2015

Α Π Ο Φ Α Σ Η 42 / 2015

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε μετά από πρόσκληση του Προέδρου της σε σύνθεση Τμήματος στην έδρα της στις 11-03-2015, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Γ. Μπατζαλέξης, Αναπληρωτής Πρόεδρος, κωλυμένου του Προέδρου της Αρχής Π. Χριστόφορου, και τα αναπληρωματικά μέλη της Αρχής Σ. Βλαχόπουλος, ως εισηγητής, Γ. Λαζαράκος και Χ. Ανθόπουλος, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λ. Κοτσαλή, Α. – Ι. Μεταξά και Δ. Μπριόλα, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Στην συνεδρίαση παρέστησαν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, η Θ. Τουτζιαράκη, νομικός ελεγκτής (δικηγόρος), ως βοηθός εισηγητή, η οποία αποχώρησε μετά τη συζήτηση και πριν τη διάσκεψη και λήψη της απόφασης, και η Ε. Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Με την υπ' αριθμ πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6557/15.10.2012 προσφυγή της προς την Αρχή, η Α κατήγγειλε παράνομη επεξεργασία δεδομένων σχετικά με την πιστοληπτική της ικανότητα από την Τράπεζα Κύπρου, την εταιρεία Χ Α.Ε., η οποία τυγχάνει πιστούχος και πελάτης της προαναφερόμενης τράπεζας, καθώς και προσωπικά από τον Β, ο οποίος είναι και ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας Χ Α.Ε. Στο πλαίσιο εξέτασης της ως άνω υπόθεσης, η Αρχή, με τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/3809/04-06-2013 και Γ/ΕΞ/3810/04-06-2013 έγγραφά της, ζήτησε από την Τράπεζα Κύπρου και την εταιρεία Χ Α.Ε. να διευκρινίσουν τις απόψεις τους επ' αυτής. Ακολούθως, οι καταγγελλόμενες

παρείχαν τις απαραίτητες διευκρινίσεις με τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4402/01-07-2013 και Γ/ΕΙΣ/4194/19-06-2013 έγγραφά τους, αντίστοιχα. Ταυτόχρονα με την παροχή των απαραίτητων διευκρινίσεων για την ως άνω υπόθεση (δηλ. με το ίδιο έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4194/19-06-2013), ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας X Α.Ε., ως φυσικό πρόσωπο εν προκειμένω, κατήγγειλε ότι η προσφεύγουσα Α επεξεργάστηκε χωρίς νόμιμο λόγο προσωπικά του δεδομένα σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς και ποινική δίωξη. Στη συνέχεια, η Α, η εταιρεία X Α.Ε. δια του νομίμου εκπροσώπου της Β και η Τράπεζα Κύπρου κλήθηκαν νομίμως προς ακρόαση κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του Τμήματος της Αρχής στις 15-10-2013 με τις υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/6243/03-10-2013, Γ/ΕΞ/6247/03-10-2013 και Γ/ΕΞ/6246/03-10-2013 κλήσεις, αντίστοιχα, και παρέστησαν. Κατά τη συνεδρίαση οι κληθέντες εξέθεσαν προφορικά τις απόψεις τους, τις οποίες ανέπτυξαν κατόπιν διεξοδικώς με σχετικά υπομνήματά τους (βλ. τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6521/15-10-2013, Γ/ΕΙΣ/6767/24-10-2013 και Γ/ΕΙΣ/6828/25-10-2013 υπομνήματα των Α, X Α.Ε. και Τράπεζα Κύπρου αντίστοιχα). Στη συνεδρίαση παρέστη επίσης η Γ και άσκησε παραδεκτώς πρόσθετη παρέμβαση υπέρ του Β με το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6768/24-10-2013 έγγραφό της.

Κατόπιν τούτων, η Αρχή εξέδωσε την υπ' αριθμ. 154/2013 Απόφασή της, με την οποία:

1. Αποφάνθηκε ότι η πρόσβαση της Τράπεζας Κύπρου στα δεδομένα πιστοληπτικής ικανότητας της προσφεύγουσας που τηρούνται στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. και η ακόλουθη ανακοίνωση των δεδομένων αυτών στην εταιρεία X Α.Ε. και κατ' επέκταση στο νόμιμο εκπρόσωπο αυτής Β πραγματοποιήθηκαν για παράνομο σκοπό, καθώς δεν είχε προσκομιστεί σχετικό αποδεικτικό έγγραφο (αντίγραφο επιταγής εκδόσεως της προσφεύγουσας), ώστε να νομιμοποιείται η τράπεζα να ελέγξει την πιστοληπτική της ικανότητα από το αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. και να ανακοινώσει, έστω και εμμέσως, το δεδομένο της αφερεγγυότητας της προσφεύγουσας στην εταιρεία X Α.Ε.-πελάτη της τράπεζας.
2. Επέβαλε στην Τράπεζα Κύπρου χρηματικό πρόστιμο ύψους πέντε χιλιάδων (5.000) Ευρώ για παράνομη πρόσβαση στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. και για παράνομη ανακοίνωση των δεδομένων που άντλησε από το αρχείο αυτό σε τρίτο πρόσωπο.
3. Επέβαλε στην εταιρεία X Α.Ε. χρηματικό πρόστιμο ύψους τριών χιλιάδων (3.000) Ευρώ για παράνομη συλλογή δεδομένων πιστοληπτικής ικανότητας της προσφεύγουσας.
4. Επέβαλε την κύρωση της προειδοποίησης στην Α για παράνομη ανακοίνωση δεδομένων σχετικών με τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος Β μέσω προσωπικής επιστολής σε τρίτο πρόσωπο.
5. Απηύθυνε σύσταση στην Τράπεζα Κύπρου να λάβει αυστηρότερα οργανωτικά μέτρα σχετικά

με την τεκμηρίωση των αναζητήσεων που πραγματοποιούν οι εξουσιοδοτημένοι προς τούτο υπάλληλοί της στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. (π.χ. εντατικοποίηση των ελέγχων που πραγματοποιεί προς διαπίστωση συμμόρφωσης των υπαλλήλων της με τις σχετικές οδηγίες), ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον παρόμοια περιστατικά αναφορικά με πρόσβαση στα εν λόγω αρχεία χωρίς νόμιμο λόγο.

6. Απέρριψε εν μέρει την προσφυγή της Α ως προς το σκέλος της περαιτέρω διάδοσης δεδομένων σχετικών με καταχώρισή της στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. από τον καταγγελλόμενο στη Γενική Επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων.
7. Απέρριψε εν μέρει την προσφυγή του Β ως προς το σκέλος που αφορά στην πρόσβαση της Α στο αρχείο της Εισαγγελίας και την περαιτέρω χρήση των δεδομένων αυτών σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθυνόταν από την καταγγελλόμενη προς τον προσφεύγοντα.

Στη συνέχεια, η Α υπέβαλε την υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/27/03-01-2014 αίτηση θεραπείας κατά της ανωτέρω Απόφασης, όπως αυτή συμπληρώθηκε με τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/1210/21-02-2014, Γ/ΕΙΣ/2130/02-04-2014 και Γ/ΕΙΣ/1360/03-03-2015 στοιχεία, με την οποία εκθέτει διεξοδικά τους λόγους για τους οποίους ζητά τα ακόλουθα:

α) Να γίνει δεκτή η προσφυγή της κατά του Β και ως προς το σκέλος της περαιτέρω διάδοσης δυσμενών οικονομικών της δεδομένων από τον καταγγελλόμενο στη Γενική Επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων μέσω ανώνυμης επιστολής. Ειδικότερα, η αιτούσα αναφέρει ότι ο Β, με τους ισχυρισμούς του ενώπιον της Αρχής, υπέπεσε σε αντιφάσεις που καταδεικνύουν ότι ψεύδεται ως προς τον ισχυρισμό του ότι δεν γνώριζε για το γεγονός και τους λόγους καταχώρισής της στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. και άρα δεν ήταν δυνατόν να διαδώσει την πληροφορία αυτή περαιτέρω μέσω ανώνυμης επιστολής. Επίσης, η αιτούσα προσκομίζει και την υπ' αριθμ./... απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, με την οποία ο Β κρίθηκε ένοχος για (i) ηθική αυτουργία σε παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον Δ, λογιστή της εταιρείας του Χ και αδερφό του Ε, υπαλλήλου της Τράπεζας Κύπρου που πραγματοποίησε την παράνομη πρόσβαση στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε., (ii) δυσφήμιση, επειδή συνέταξε και απέστειλε στη Γενική Επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ανώνυμη-ανυπόγραφη-δακτυλογραφημένη επιστολή σχετικά με την Α και (iii) συκοφαντική δυσφήμιση για την προηγούμενη πράξη. Επίσης, η αιτούσα προσκομίζει την υπ' αριθμ./... απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία επιδικάζεται στην ίδια χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη από την αποστολή της ανώνυμης επιστολής από τον Β προς τη Γενική Επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων

β) Να διαγραφεί η επιβληθείσα σε βάρος της κύρωση της προειδοποίησης για παράνομη ανακοίνωση δεδομένων σχετικών με τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος Β μέσω προσωπικής επιστολής σε τρίτο πρόσωπο και να απορριφθεί τόσο η σχετική προσφυγή του Β ως προς το σκέλος αυτό όσο και η πρόσθετη παρέμβαση της Γ υπέρ του Α ως μη νόμιμη. Ειδικότερα, η αιτούσα αναφέρει ότι η σχετική της ενέργεια δεν εμπίπτει καν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2472/1997 (βλ. άρθρο 3 παρ. 2 στοιχ. α΄) και ότι η γνώμη του μειοψηφούντος μέλους της Αρχής είναι απόλυτα ορθή και νόμιμα ερμηνεύει τις οικείες διατάξεις (βλ. σκέψη 6 της Απόφασης 154/2013, ... «Ωστόσο, ένα μέλος διατύπωσε την άποψη ότι η εν λόγω επεξεργασία προσωπικών δεδομένων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2472/1997, καθώς, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 στοιχ. α΄, πραγματοποιήθηκε από την καταγγέλλουσα κατά την άσκηση προσωπικών της δραστηριοτήτων. Η ανακοίνωση μέσω προσωπικής αλληλογραφίας σε ένα μόνον άτομο -με το οποίο ο υπεύθυνος επεξεργασίας διατηρεί ή διατηρούσε προσωπικές/φιλικές σχέσεις- προσωπικών δεδομένων τρίτου προσώπου, με το οποίο ο υπεύθυνος διατηρούσε επίσης φιλικές σχέσεις, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, εμπίπτει στην έννοια της προσωπικής χρήσης, ενώ ο θιγόμενος θα πρέπει να αναζητήσει προστασία με βάση τις κείμενες διατάξεις περί δυσφήμισης ή/και προσβολής προσωπικότητας»). Επιπρόσθετα, η αιτούσα δηλώνει ότι τόσο ο Ζ, στον οποίο έστειλε την εν λόγω επιστολή, όσο και η Γ που κατέθετε μικροποσά στο λογαριασμό του Β, είναι πρόσωπα γνωστά στον Β, αφού τα έχει χρησιμοποιήσει στις τρέχουσες δικαστικές διαμάχες του με την αιτούσα ως μάρτυρες υπεράσπισής του, γνωρίζονται δηλαδή όλοι μεταξύ τους, επομένως δεν γνωστοποιήθηκε κάτι που δεν γνώριζαν τα άτομα αυτά, εφόσον, όπως είναι φυσικό, συνομιλούν μεταξύ τους και σχολιάζουν τις εξελίξεις της διαμάχης της αιτούσας με τον Β. Επίσης, προς απόδειξη της προσωπικής σχέσης του Β και της αιτούσας με τον Ζ, η αιτούσα προσκομίζει αντίγραφο κίνησης κοινού λογαριασμού της ίδιας και του Β, στον οποίο εμφανίζεται τραπεζική κίνηση ποσού 120 Ευρώ μεταξύ του Β και του Ζ στις ...-.....-..... Πέραν τούτων, η αιτούσα διατείνεται ότι ο Β ή η Γ ουδεμία βλάβη υπέστησαν από την πληροφόρηση του Ζ ότι η Γ κατέθετε μικροποσά στο λογαριασμό του Β, άλλωστε το γεγονός αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει και το αντικείμενο μια προσωπικής τηλεφωνικής της επικοινωνίας με τον Ζ ή μιας τυχαίας συνάντησης μεταξύ τους, επομένως πρόκειται για καθαρά προσωπική χρήση και εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του ν. 2472/1997. Επί του σημείου αυτού, η αιτούσα επικαλείται και προσκομίζει τις Αποφάσεις της Αρχής 11/2012 (σκέψη 3) και 132/2013 (σκέψη 3), στις οποίες γίνεται αναφορά και ερμηνεία των άρθρων 2 και 3 του ν. 2472/1997, το άρθρο 3 παρ. 2 στοιχ. β΄ της Οδηγίας 1/2011 της Αρχής, την αιτιολογική σκέψη 12 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ, τη Γνώμη 5/2009 της Ομάδας του Άρθρου 29 της Οδηγίας 95/46/ΕΚ σχετικά με τις επιγραμμικές υπηρεσίες κοινωνικής δικτύωσης, σελ. 7-8 (πρόσβαση σε πληροφορίες προφίλ), το Παράρτημα 2 της από 27-02-2013 Δήλωσης της Ομάδας

του Άρθρου 29 σχετικά με την έννοια της προσωπικής / οικιακής χρήσης, καθώς και τις αποφάσεις του ΔΕΕ C-101/01 (Lindqvist) και C-73/07 (Satamedia). Στο πλαίσιο αυτό, η αιτούσα αναφέρει τα ακόλουθα: «*Ευελπιστώ ότι η Αρχή, ενόψει του κύρους της και της ιδιαίτερα κρίσιμης, για την προστασία των ατόμων από μη νόμιμες και αθέμιτες παραβιάσεις των προσωπικών τους δεδομένων, αποστολής της, θα ‘περιφρουρήσει’ τις αρμοδιότητες της και τον έλεγχό της στο προσήκον μέτρο, εναρμονιζόμενη με τις τρέχουσες τάσεις και θεωρίες που αναπτύσσονται σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο [και διεθνώς] και την ερμηνεία που αποδίδεται στις διατάξεις που προστατεύουν τα προσωπικά δεδομένα καθώς και το πεδίο εφαρμογής αυτών [αναφέρομαι όλως ιδιαίτερος στο άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 2472/1997]*».

Επιπρόσθετα, η εταιρεία X Α.Ε., ο Β και η Γ υπέβαλαν την υπ’ αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/967/13-02-2014 αίτηση θεραπείας κατά της ανωτέρω Απόφασης, όπως αυτή συμπληρώθηκε με τα υπ’ αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/1724/17-03-2014, Γ/ΕΙΣ/3375/30-05-2014 και Γ/ΕΙΣ/5519/18-09-2014 στοιχεία, με την οποία εκθέτουν διεξοδικά τους λόγους για τους οποίους ζητούν τα ακόλουθα:

α) Να απαλειφθεί το σε βάρος της εταιρείας X Α.Ε. χρηματικό πρόστιμο ύψους τριών χιλιάδων (3.000) Ευρώ για παράνομη συλλογή δεδομένων πιστοληπτικής ικανότητας της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, κατά την άποψη των αιτούντων, από κανένα σημείο της προσβαλλόμενης δεν προκύπτει ο λόγος επιβολής του προστίμου, ενώ ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η εταιρεία X διενήργησε επεξεργασία, αυτή έγινε για λόγους προσωπικής χρήσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 2472/1997. Επίσης, οι αιτούντες θεωρούν ότι, δυνάμει του ιδιωτικού εγγράφου αναγνώρισης χρέους και δανείου της Α, θεμελιώνεται υπέρτερο έννομο συμφέρον του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας Β για έλεγχο πιστοληπτικής ικανότητας της Α. Στο πλαίσιο αυτό, οι αιτούντες επισημαίνουν ότι αντικείμενο της ερώτησης στην Τράπεζα Κύπρου ήταν η παροχή πίστωσης ή όχι και όχι η επιχειρηματική πληροφόρησή τους, καθώς, αν επεδίωκαν επιχειρηματική πληροφόρηση, θα απευθύνονταν στις εταιρείες διαπίστωσης πιστοληπτικής ικανότητας ICAP και HELLASTAT, με τις οποίες η εταιρεία X ήδη έχει συμβληθεί.

β) Να διορθωθεί η προσβαλλόμενη ως προς την κύρωση της προειδοποίησης στην Α για παράνομη ανακοίνωση δεδομένων σχετικών με τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος Β μέσω προσωπικής επιστολής σε τρίτο πρόσωπο και να παραπεμφθεί η Α στην Ελληνική Δικαιοσύνη για την εξαπάτηση της Αρχής. Συγκεκριμένα, οι αιτούντες προσκομίζουν υπεύθυνη δήλωση του Ζ ότι δεν έλαβε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από την Α, αφού η Α δεν γνώριζε το e-mail του, αλλά ταχυδρομική επιστολή. Επίσης, οι αιτούντες αναφέρουν ότι, η Αρχή, ενώ δέχθηκε την πρόσθετη παρέμβαση της Γ, δεν απεφάνθη στηριζόμενη στην παρέμβαση αυτή ότι και η Γ ήταν άλλος ένας από τους αποδέκτες της εν λόγω επιστολής. Πέραν τούτου, οι αιτούντες προσκομίζουν

έκθεση γραφολογικής γνωμοδότησης προς απόδειξη του ισχυρισμού τους ότι η Α συνέταξε και τις τέσσερις (4) επιστολές στα πρόσωπα που αναφέρουν.

γ) Να διορθωθεί η προσβαλλόμενη ως προς την απόρριψη εν μέρει της προσφυγής του Β ως προς το σκέλος που αφορά στην πρόσβαση της Α στο αρχείο της Εισαγγελίας και την περαιτέρω χρήση των δεδομένων αυτών σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθυνόταν από την καταγγελλόμενη προς τον προσφεύγοντα. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των αιτούντων, η επεξεργασία του ονόματος του Β από την Εισαγγελία και η διαβίβαση των σχετικών πληροφοριών στην Α είναι αξιόποινη πράξη, δεδομένου μάλιστα ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν αφορούσαν στις εκκρεμείς δίκες του με την Α και δεν ήταν αναγκαία για την άσκηση δικαιωμάτων της ενώπιον δικαστηρίου. Επίσης, οι αιτούντες θεωρούν ότι προσωπική χρήση θα προέκυπτε αν δεν υπήρχε καμία ενημέρωση τρίτου και ο διενεργών την επεξεργασία υπάλληλος ήθελε να δει κατά ποιων εκκρεμιών ποινικές διώξεις κλπ. Οι αιτούντες φρονούν ότι, από τη στιγμή που με άγνωστα άτομα ως αρωγούς της η Α εισήλθε στο αρχείο της Εισαγγελίας, πληροφορήθηκε ευαίσθητα δεδομένα και στη συνέχεια έστειλε ειρωνική επιστολή στον Β, τεκμαίρεται κατάφωρη παραβίαση των προσωπικών δεδομένων του Β και φυσικώς συνάγεται και ο σκοπός αυτής που δεν είναι η προσωπική/οικιακή χρήση.

Η Αρχή, μετά από εξέταση όλων των προαναφερόμενων στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τις διευκρινίσεις της βοηθού εισηγητή, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Το άρθρο 24 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ΚΔΔ), που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του Ν. 2690/1999 (ΦΕΚ Α' 45, 09.03.1999) ορίζει τα εξής: *«Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησής της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής, ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των έννομων συμφερόντων του που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή την τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιεραρχική προσφυγή). (...)*». Κατά την αληθή έννοια της διάταξης, η αίτηση θεραπείας αποσκοπεί στην ανάκληση ή τροποποίηση της προσβαλλόμενης

ατομικής διοικητικής πράξης για νομικά ή πραγματικά ελαττώματα αυτής που ανάγονται στο καθεστώς υπό το οποίο εκδόθηκε. Εξάλλου, το άρθρο 21 του ΚΔΔ ορίζει τα εξής: «1. Αρμόδιο για την ανάκληση ατομικής διοικητικής πράξης όργανο είναι εκείνο που την εξέδωσε ή που είναι αρμόδιο για την έκδοσή της. 2. Για την ανάκληση δεν είναι απαραίτητο να τηρείται η διαδικασία που προβλέπεται για την έκδοση της πράξης, εκτός αν ανακαλείται πράξη νόμιμη ή πράξη παράνομη ύστερα από εκτίμηση πραγματικών περιστατικών».

2. Η αίτηση θεραπείας της Α ασκείται παραδεκτώς σύμφωνα με τα οριζόμενα στις προαναφερθείσες διατάξεις των άρθρων 24 και 21 του ΚΔΔ και πρέπει να εξετασθεί η βασιμότητα αυτής. Ειδικότερα, η Α ζητεί την ανάκληση της υπ' αριθμ. 154/2013 Απόφασης της Αρχής λόγω πλημμελούς και εσφαλμένης -κατά τους ισχυρισμούς της- ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του ν. 2472/1997. Ωστόσο, η αιτούσα δεν επικαλείται ούτε προσκομίζει για την υποστήριξη των ισχυρισμών της νέα στοιχεία ικανά να κλονίσουν την κρίση της Αρχής. Ειδικότερα, αναφορικά με το πρώτο αίτημά της να γίνει δεκτή η προσφυγή της κατά του Β ως προς το σκέλος της περαιτέρω διάδοσης δυσμενών οικονομικών της δεδομένων από τον καταγγελλόμενο στη Γενική Επιτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων μέσω ανώνυμης επιστολής, παρατηρείται ότι οι δικαστικές αποφάσεις που επικαλείται και προσκομίζει δεν είναι τελεσίδικες. Αναφορικά δε με το δεύτερο αίτημά της να διαγραφεί η επιβληθείσα σε βάρος της κύρωση της προειδοποίησης για παράνομη ανακοίνωση δεδομένων σχετικών με τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος Β μέσω προσωπικής επιστολής σε τρίτο πρόσωπο και να απορριφθεί τόσο η σχετική προσφυγή του Β ως προς το σκέλος αυτό όσο και η πρόσθετη παρέμβαση της Γ υπέρ του Β ως μη νόμιμη, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι το ζήτημα του πεδίου εφαρμογής του ν. 2472/1997 με βάση την έννοια της προσωπικής / οικιακής δραστηριότητας έχει ήδη συζητηθεί, εξεταστεί και κριθεί διεξοδικά με την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. ιδίως σκέψη 6 της Απόφασης 154/2013). Επιπρόσθετα, η σχετική παρέμβαση της Γ, η οποία αναφέρεται μόνο στο ιστορικό της προσβαλλόμενης απόφασης ως παραδεκτώς ασκηθείσα (βλ. σελ. 4 της Απόφασης 154/2013), δεν αναφέρεται καθόλου στο σκεπτικό και διατακτικό της, αφού αυτή δεν έχει αυτοτελές αίτημα, ούτε άλλωστε μπορούσε να έχει, αλλά έγινε προς υποστήριξη των απόψεων του Β. Συνεπώς, εφόσον η Αρχή διέλαβε σκέψη επί του παραδεκτού και νομίμου της πρόσθετης παρέμβασης δεν χρειαζόταν να διαλάβει και σχετική διάταξη στο διατακτικό επ' αυτής, αφού ακολουθεί την τύχη της προσφυγής του Β, με αποτέλεσμα να μη συντρέχει λόγος ανακλήσεως της αποφάσεως, όπως ζητείται με την αίτηση θεραπείας.

3. Η αίτηση θεραπείας της εταιρείας Χ Α.Ε., του Β και της Γ ασκείται παραδεκτώς, με τις

προαναφερθείσες σκέψεις ως προς την τελευταία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις προαναφερθείσες διατάξεις των άρθρων 24 και 21 του ΚΔΔ και πρέπει να εξετασθεί η βασιμότητα αυτής. Ειδικότερα, οι αιτούντες ζητούν την ανάκληση της Απόφασης 154/2013 της Αρχής λόγω πλημμελούς και εσφαλμένης -κατά τους ισχυρισμούς τους- ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του ν. 2472/1997. Ωστόσο, οι αιτούντες δεν επικαλούνται ούτε προσκομίζουν για την υποστήριξη των ισχυρισμών τους νέα στοιχεία ικανά να κλονίσουν την κρίση της Αρχής. Ειδικότερα, αναφορικά με το πρώτο αίτημά τους να απαλειφθεί το σε βάρος της Χ Α.Ε. χρηματικό πρόστιμο ύψους τριών χιλιάδων (3.000) Ευρώ για παράνομη συλλογή δεδομένων πιστοληπτικής ικανότητας της προσφεύγουσας, επισημαίνεται ότι η κρίση περί της νομιμότητας επεξεργασίας από την εν λόγω εταιρεία και οι λόγοι επιβολής του προστίμου αναλύονται διεξοδικά στην προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. ιδίως σκέψεις 3 και 4 της Απόφασης 154/2013). Περαιτέρω, αναφορικά με το δεύτερο αίτημά τους να διορθωθεί η προσβαλλόμενη ως προς την κύρωση της προειδοποίησης στην Α για παράνομη ανακοίνωση δεδομένων σχετικών με τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος Β μέσω προσωπικής επιστολής σε τρίτο πρόσωπο και να παραπεμφθεί η Α στην Ελληνική Δικαιοσύνη για την εξαπάτηση της Αρχής, παρατηρείται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρεται ότι έγινε δεκτός ο ισχυρισμός της Α για αποστολή μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον Ζ (e-mail), αλλά γίνεται λόγος για «προσωπική επιστολή», συνεπώς η σχετική υπεύθυνη δήλωση του Ζ ότι δεν έλαβε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αλλά ταχυδρομική επιστολή, δεν επηρεάζει τη σχετική κρίση της Αρχής. Επίσης, η έκθεση γραφολογικής γνωμοδότησης προς απόδειξη του ισχυρισμού ότι η Α συνέταξε τέσσερις (4) επιστολές δεν μπορεί να εκτιμηθεί από την Αρχή ούτε να συναχθούν εξ αυτής συμπεράσματα επιβεβαιώνοντα ή απορρίπτοντα τον ισχυρισμό αυτό, αλλά τούτο εναπόκειται στο Ποινικό Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί σχετική υπόθεση μεταξύ της Α και Β για το ίδιο ζήτημα (βλ. την από ...-...-... και με/..... έγκληση του Β κατά της Α), το οποίο και θα κρίνει την αποδεικτική αξία του αποδεικτικού αυτού μέσου, κατά την αποδεικτική διαδικασία, εφόσον αυτό προσκομισθεί. Τέλος, αναφορικά με το τρίτο αίτημα να διορθωθεί η προσβαλλόμενη ως προς την απόρριψη εν μέρει της προσφυγής του Β ως προς το σκέλος που αφορά στην πρόσβαση της Α στο αρχείο της Εισαγγελίας και την περαιτέρω χρήση των δεδομένων αυτών σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθυνόταν από την Α προς τον Β, επισημαίνεται ότι τόσο το ζήτημα της σχετικής αρμοδιότητας της Αρχής σχετικά με τα αρχεία που τηρούνται για τις ανάγκες της ποινικής δικαιοσύνης όσο και του πεδίου εφαρμογής του ν. 2472/1997 με βάση την έννοια της προσωπικής / οικιακής δραστηριότητας έχει ήδη συζητηθεί, εξεταστεί και κριθεί διεξοδικά με την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. ιδίως σκέψη 7 της Απόφασης 154/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή απορρίπτει τις αιτήσεις θεραπείας της Α και του Β κατά της Απόφασης 154/2013 για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας.

Η Γραμματέας

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου

Γεώργιος Μπατσαλέξης